

Kamer
van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1986-1987

22 JUNI 1987

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 14 december
1970 tot vaststelling van de
personeelsformatie van de plaatsvervangende
rechters in de arbeidsrechtbanken en in de
rechtbanken van koophandel

VERSLAG

NAMENS
DE COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE (1)

UITGEBRACHT DOOR
MEVROUW MERCKX-VAN GOEY

DAMES EN HEREN,

Het wetsvoorstel werd door uw Commissie onderzocht
tijdens de vergadering van 3 juni 1987.

(1) Samenstelling van de Commissie voor de Justitie:

Voorzitter, de heer Mouraex.

A. — Vaste leden:

C. V. P. H. Bourgeois, Mevr. Merckx-Van Goey, H.H. Suykerbusk, Van den Brande, Van Parxs, Verhaegen;

P. S. H.H. Defosset, Eerdkeens, Mottard, Mouraex;

S. P. H.H. Bossuyt, Chevalier, Derycke, Van den Bossche;

P. R. I. H. De Decker, Me. Detaille, H. Draps;

P. A. V. H. Sprockels, Van de Velde;

P. S. C. Mevr. Goor-Eyben, H. Grate;

V. U. H.H. Belmans, Coveliers;

B. — Plaatsvervangers:

H.H. Breyne, Dhoore, Hermans, Pirot, Steverlynck, Uytendaele, N;

H.H. Baudouin, Degroeve, Dejardin, Gondry, Van der Bist;

Mevr. Denege, H.H. Tobback, Van Elewyck, Van Miert, Vanvelthoven;

H.H. Klein, L. Michel, Pivin, Simonet;

H. De Groot, Mevr. Neys-Uytterbroeck, H. Verberckmoes;

H.H. Antome, le Hardy de Beaulieu, Nothomb;

H.H. Baert, Sauwens, F. Vansteenkiste;

President: M. Mouraex.

A. — Membres effectifs:

C. V. P. M. Bourgeois, Mme Merckx-Van Goey, MM. Suykerbusk, Van den Brande, Van Parxs, Verhaegen;

P. S. MM. Defosset, Eerdkeens, Mottard, Mouraex;

S. P. MM. Bossuyt, Chevalier, Derycke, Van den Bossche;

P. R. I. M. De Decker, Mme Detaille, M. Draps;

P. A. V. MM. Sprockels, Van de Velde;

P. S. C. Mme Goor-Eyben, M. Grate;

V. U. MM. Belmans, Coveliers;

B. — Suppléants:

MM. Breyne, Dhoore, Hermans, Pirot, Steverlynck, Uytendaele, N;

MM. Baudouin, Degroeve, Dejardin, Gondry, Van der Bist;

Mme Denege, MM. Tobback, Van Elewyck, Van Miert, Vanvelthoven;

MM. Klein, L. Michel, Pivin, Simonet;

M. De Groot, Mevr. Neys-Uytterbroeck, H. Verberckmoes;

MM. Antome, le Hardy de Beaulieu, Nothomb;

MM. Baert, Sauwens, F. Vansteenkiste;

Zie:

- 654-86/87:

— N° 1: Wetsvoorstel van de heer Bourgeois.

Chambre
des Représentants

SESSION 1986-1987

22 JUIN 1987

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 14 décembre 1970
déterminant le cadre des juges suppléants
dans les tribunaux du travail et les
tribunaux de commerce

RAPPORT

FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION DE LA JUSTICE (1)

PAR
MME MERCKX-VAN GOEY

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a examiné la proposition de loi au
cours de la réunion du 3 juin 1987.

(1) Composition de la Commission de la Justice:

President: M. Mouraex.

A. — Membres effectifs:

C. V. P. M. Bourgeois, Mme Merckx-Van Goey, MM. Suykerbusk, Van den Brande, Van Parxs, Verhaegen;

P. S. MM. Defosset, Eerdkeens, Mottard, Mouraex;

S. P. MM. Bossuyt, Chevalier, Derycke, Van den Bossche;

P. R. I. M. De Decker, Mme Detaille, M. Draps;

P. A. V. MM. Sprockels, Van de Velde;

P. S. C. Mme Goor-Eyben, M. Grate;

V. U. MM. Belmans, Coveliers;

Voir:

- 654-86/87:

— N° 1: Proposition de loi de M. Bourgeois.

Uiteenzetting van de auteur

De auteur van het voorstel benadrukt in de eerste plaats dat dit wetsvoorstel niettegenstaande het opschrift alleen betrekking heeft op de personeelsformatie van de plaatsvervangende rechters in de rechtbanken van koophandel.

Het beoogt een verhoging van het aantal plaatsvervangende rechters. Dat aantal zou moeten gelijk worden aan het aantal beroepsmagistraten plus drie.

Voor de verhoging pleiten diverse redenen.

Ten eerste is het aantal plaatsvervangende rechters in de rechtbanken van koophandel, zoals vastgesteld in de tabellen van de wet van 14 december 1970, zeer klein. Soms is het aantal plaatsvervangende rechters gelijk aan of groter dan het aantal beroepsmagistraten, maar in andere gevallen bedraagt het nauwelijks de helft (b.v.: in Antwerpen zijn er voor 12 beroepsmagistraten 6 plaatsvervangers).

Ten tweede moeten er in de rechtbanken van koophandel talrijke administratieve taken worden vervuld (met name inzake faillissementen), die net zo goed door plaatsvervangende magistraten kunnen worden waargenomen.

Ten derde zetelt in elke kamer van de rechtbanken van koophandel slechts één beroepsmagistraat, zodat de plaatsvervangende rechters onmisbaar zijn in geval van vacature of wanneer de beroepsmagistraat ziek wordt of verlof neemt.

Tenslotte moeten sommige advocaten vaak hun kabinet verwaarlozen omdat ze als plaatsvervarend rechter zitting moeten houden. Indien het aantal plaatsvervangende rechters zou worden verhoogd, zouden de taken beter kunnen worden verdeeld. Bovendien zouden meer advocaten aldus die functie kunnen uitoefenen, wat een uitstekende voorbereiding is op het ambt van magistraat.

Om al die redenen vraagt de auteur met aandrang het wetsvoorstel met bekwame spoed goed te keuren, te meer daar de gevolgen voor de begroting beperkt zijn.

Algemene besprekking

Een lid verklaart dat hij achter dit voorstel staat, omdat het een oplossing kan bieden voor talrijke problemen.

De Vice-Eerste Minister en Minister van Justitie en Institutionele Hervormingen merkt op dat hij zelf een voorontwerp van wet in die zin had uitgewerkt, waarover de Inspectie van Financiën op 20 oktober 1986 een negatief advies heeft gegeven. In dat advies merkt de Inspectie van Financiën op dat in 1984 eenzelfde voorstel werd ingediend, in de vorm van een (niet ingediend) amendement op het wetsontwerp inzake de opsporing van ondernemingen in moeilijkheden met het oog op hun herstel.

Zij onderstreept vervolgens dat « uit de door verkregen informatie over de vergoedingen die op grond van de artikelen 378 en 379 van het Gerechtelijk Wetboek werden uitbetaald aan de plaatsvervangende rechters in de rechtbanken van koophandel, blijkt dat het ieder jaar om geringe bedragen gaat :

1984: 160 335 F voor 4 aanvragen

1985: 378 242 F voor 2 aanvragen

1986: 146 835 F voor één aanvraag (9 maanden)

Die cijfers bevestigen de in 1984 verstrekte inlichtingen en tonen aan dat slechts zelden een beroep wordt gedaan op plaatsvervangende rechters in de rechtbanken van koophandel. »

Bovendien wijst de Inspectie van Financiën erop dat « het voornaamste argument dat in 1984 werd aangehaald voor

Exposé de l'auteur

L'auteur de la proposition souligne d'abord que nonobstant son intitulé cette proposition de loi ne concerne que le cadre des juges suppléants des tribunaux de commerce.

Elle vise à accroître le nombre des juges suppléants de la manière suivante: ce nombre doit être égal au nombre des magistrats de carrière plus trois.

Différentes raisons justifient cette augmentation.

En premier lieu, le fait que le nombre des juges suppléants auprès des tribunaux de commerce, tel qu'il a été fixé dans les tableaux de la loi du 14 décembre 1970 est très limité. S'il est parfois supérieur ou égal au nombre des magistrats de carrière il est dans certains cas de moitié. (ex.: Anvers 12 magistrats de carrière et 6 suppléants.)

En deuxième lieu, au sein des tribunaux de commerce il y a de nombreuses tâches administratives (notamment en cas de faillite) qui peuvent être accomplies par des magistrats suppléants.

En troisième lieu, chacune des chambres des tribunaux de commerce ne comportent qu'un seul juge de commerce, des juges suppléants sont indispensables en cas de vacance, de maladie ou de congé des titulaires.

Enfin, certains avocats doivent fréquemment abandonner leur cabinet pour remplir leur fonction de juge suppléant. Une augmentation du nombre de juges suppléants permettrait de mieux répartir les tâches entre eux. En outre un plus grand nombre d'avocats pourrait ainsi exercer cette fonction qui constitue une excellente préparation à la fonction de magistrat.

Pour ces différentes raisons, l'auteur insiste pour que cette proposition de loi soit adoptée par priorité d'autant plus que son impact budgétaire est réduit.

Discussion générale

Un membre se déclare favorable à cette proposition de loi qui permettra de résoudre de nombreux problèmes.

Le Vice Premier Ministre et Ministre de la Justice et des Réformes Institutionnelles signale qu'il avait lui-même élaboré un avant projet de loi en ce sens sur lequel l'Inspection des Finances avait rendu un avis négatif le 20 octobre 1986. Dans cet avis, l'Inspection des finances rappelle d'abord qu'en 1984 la même proposition se présentait sous forme d'amendement (non déposé) au projet de loi relatif à la recherche des entreprises en difficulté et à leur assistance dans leur redressement.

Elle souligne ensuite que « d'après les informations obtenues les indemnités liquidées, sur la base des articles 378 et 379 du Code judiciaire, aux juges suppléants des tribunaux de commerce, sont de faible montant chaque année :

1984: 160 335 F pour 4 demandes

1985: 378 242 F pour 2 demandes

1986: 146 835 F pour 1 demande (9 mois)

Ces chiffres confirment ceux déjà communiqués en 1984 et sont à considérer comme l'indice que les recours aux juges suppléants des tribunaux de commerce sont plutôt rares. »

Par ailleurs, l'Inspection des finances fait observer que « l'argument principal invoqué en 1984 pour justifier l'élar-

een uitbreiding van de personeelsformatie — met name de nakende uitvoering van de wet betreffende de hulp aan ondernemingen in moeilijkheden —, nu geen hout meer snijdt ». Zij ziet dan ook niet in welke reden — tenzij een reden die aan geen enkele analyse weerstaat — kan worden aangehaald om een nagenoeg algemene uitbreiding van de personeelsformatie van de plaatsvervangende rechters te verantwoorden. Indien niettemin in een of ander arrondissement problemen zouden bestaan, moet de oplossing worden gezocht in doelgerichte wijzigingen, die dan uitvoerig moeten worden verantwoord.

Niettegenstaande dat ongunstige advies, verklaart de Vice-Eerste Minister en Minister van Justitie zich voorstander van het onderhavige wetsvoorstel, waarvan de budgettaire weerslag slechts ongeveer 200 000 F per jaar zal bedragen.

Het wetsvoorstel wordt eenparig aangenomen.

De Rapporteur,

Mw MERCKX-VAN GOEY

De Voorzitter,

Ph. MOUREAUX

gissement du cadre, à savoir la prochaine mise en œuvre du texte relatif à l'aide aux entreprises en difficulté, est maintenant abandonné ». Elle « ne voit, dès lors, plus aucune justification, fût-elle de celles qui ne résistent pas à l'analyse, à l'appui d'une extension quasi-générale du cadre en question. Si des problèmes existent dans tel ou tel arrondissement, leur solution ne pourrait être trouvée que dans des modifications ponctuelles à justifier de manière circonstanciée. »

Nonobstant cet avis négatif, le Vice Premier Ministre se déclare favorable à cette proposition de loi dont l'impact budgétaire ne sera que d'environ 200 000 F par an.

La proposition de loi est adoptée à l'unanimité.

Le Rapporteur,

Mme MERCKX-VAN GOEY

Le Président,

Ph. MOUREAUX